

OBCIĘŻEĆ (5) *vb pf*

obciąż- (4) *FalZioł, RejKup, KromRozm III, BudBib*; obciąż- (1) *BielSpr*.

o *prawdopodobnie jasne (tak w ob-)*.

fut 3 sg obciążęje (2). ◇ praet 3 sg obciążała (1). n obciążało (1). ◇ plusq 1 sg m -m był obciążał (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. obciążyć.

1. *Stać się ciężkim (3)* : Wítawać od łtołu poki iefzcze człowiek nieczo chęci ma ku iedzeniu/ á poki brzuch nie obciążęie *FalZioł V 65v; BielSpr 49v*.

Przen (1) :

Fraza: »obciążało serce [czyjé]« = *ktoś się zaciął w uporze (1)*: obciążało ferce Fáraonowe áby nie puścił ludu. *BudBib Ex 7/14*.

2. *Stać się ociężałym (2)* : Bo niewim czo my łlię łtało Tak mám teraz lekkie cziało [...] A pierwey by mie był zwiazał Takom barzo był obcziezał *RejKup r4*.

Przen (1) : pochop/ chuc/ y możność ku wypełnyányu woley yego/ á oflawyenyu chwały yego/ yełli nye dokońcá wítála/ tedy wždy bárzo obcyęzála. *KromRozm III A7v*.

Formacje współrdzenne cf CIĘŻYĆ.

Cf OBCIĘŻAŁY, OCIĘŻEĆ